

चैतन्य पुष्पहरूमा रंग, रूप, सुगन्धको आधार

आज बागवान बाबा आफ्नो चैतन्य बगैंचामा भेराइटी प्रकारका फूलहरूलाई देखिरहनु भएको छ। यस्तो रूहानी बगैंचा बापदादालाई पनि कल्पमा एक पटक मिल्छ। यस्तो रूहानी बगैंचा, रूहानी सुगन्धित फूलहरूको रौनक अरू कुनै पनि समयमा मिल्न सक्दैन। चाहे जति नै प्रसिद्ध बगैंचा होस् तर यस बगैंचाको अगाडि त्यो बगैंचा के अनुभव हुन्छ? यो हीरा तुल्य, त्यो कौडी तुल्य। यस्तो चैतन्य ईश्वरीय बगैंचाको रूहानी पुष्प हुँ— यस्तो नशा रहन्छ? जसरी बापदादाले हरेक फूलको रंग, रूप र सुगन्ध तीनवटैलाई देख्नुहुन्छ, यसैगरी आफ्नो रंग, रूप र सुगन्धलाई जान्दछौ?

रंगको आधार हो— ज्ञानको विषय। जति-जति ज्ञान स्वरूप हुन्छौ, त्यति रंग आकर्षण गर्नेवाला हुन्छ। जस्तै स्थूल फूलहरूको रंग देखेका छौ, भिन्न-भिन्न रंग हेर्दा पनि कुनै-कुनै रंगले विशेष टाढाबाट नै आकर्षित गर्छ। हेर्नासाथ मुखबाट यो महिमा अवश्य निस्कन्छ— आहा! कति सुन्दर फूल। सदा दिल हुन्छ— हेरिरहूँ। यसैगरी ज्ञानको रंगमा रंगिएका फूल कति सुन्दर लाग्छ। त्यस्तै रूप र सुगन्धको आधार हो— याद र दिव्य गुण मूर्त। केवल रंग होस् तर रूप नहोस्, तापनि आकर्षण हुँदैन। रंग रूप होस् तर सुगन्ध नहोस् तापनि आकर्षित गर्दैनन्। भनिन्छ यो नक्कली हो, यो असली हो। केवल रंग रूप भएको पुष्प डेकोरेशनको लागि बढी काममा आउँछन् तर सुगन्धित पुष्प मानवले आफ्नो समीप राख्छन्। सुगन्धित पुष्प सदैव स्वतः नै सेवाको स्वरूप हुन्छ। त्यसैले आफैंसँग सोध— म कुनचाहिँ पुष्प हुँ? जहाँ रहे पनि स्वतः सेवा भइरहन्छ अर्थात् रूहानी वायुमण्डल बनाउने निमित्त बनेका छौ। नजिक आउनासाथ अर्थात् सम्पर्कमा आउनासाथ सुगन्ध पुग्छ वा टाढैबाट सुगन्ध फैलाउँछौ? यदि केवल ज्ञान सुने, योग लगाउने अभ्यासी बने तर ज्ञान स्वरूप वा योगी जीवनवाला वा यथार्थ दिव्यगुण मूर्त बनेनन् भने केवल डेकोरेशन अर्थात् प्रजा बन्छन्। राजाको प्रजा डेकोरेशन नै हुन्। त्यसैले अल्लाहको बगैंचाको पुष्प त बन्यौ तर कुनचाहिँ? यही आफ्नो चेकिंग गर्नुपर्छ। बगैंचा एक छ, बागवान पनि एक हुनुहुन्छ तर फूलहरूमा भेराइटी छन्। डबल विदेशीले आफूलाई के सम्झन्छौ? राज्य अधिकारी हौ वा राज्य गर्नेहरूलाई हेर्नेवाला हौ? आज बापदादा बगैंचामा मिल्नको लागि आउनु भएको छ। सबैको मनमा रूहरिहान गर्ने संकल्प रहन्छ। त्यसैले आज रूह-रिहान गर्नको लागि आएको हुँ। विशेष दुईग्रुप छौ नि।

बापदादालाई त सबै देश-विदेश दुवै तिरका बच्चाहरू अति प्रिय छन्। कर्नाटक र डबल विदेशी पनि सदा खुशीमा झुलिरहन्छन्। मधुबनमा आएर सबै मायाजीत बन्ने अनुभवी बनेका छौ वा मधुबनमा पनि माया आउँछ? मधुबनमा आउँछौ नै हो मायाजीत स्थितिको अनुभूति गर्नको लागि। त्यसैले यहाँ मायाको आक्रमण हुँदैन, माया हार खाएर जान्छ किनकि मधुबनमा विशेष आफ्नो कमाई जम्मा गर्नको लागि आउँछौ। डबल विदेशीहरूले त डबल लक लगाइ दिनुपर्छ।

मधुबनमा आएर विशेष आफूमा कुनचाहिँ विशेषता धारण गर्नु? (बाबा विदेशीहरूसँग तथा कर्नाटकवालासँग प्रश्न सोधिरहनु भएको थियो) जसरी सहजयोगी बन्ने विशेषता देख्यौ, त्यस्तै अरू के देख्यौ? लव पनि मिल्यो, शान्ति पनि मिल्यो, लाइट पनि मिल्यो। सबैथोक मिल्यो हैन! जति स्वलाई प्राप्ति छ, प्राप्तिवाला सेवा सिवाय रहन सक्दैन। त्यसैले प्राप्ति स्वरूप सो सेवा स्वरूप स्वतः नै हौ।

२०७३ फाल्गुन ८ आइतबार १९-०२-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १२-०३-८२ मधुबन कर्नाटकले पनि वृद्धि राम्रो गरेको छ र विदेशमा पनि राम्रो वृद्धि भएको छ। विदेशले सेवाकेन्द्र र सेवाधारी पनि राम्रा निकालेका छन्। बापदादा पनि बच्चाहरूको हिम्मत, उमंग, उत्साह देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। चाहे देशमा, चाहे विदेशमा सेवाको उमंग-उत्साह बच्चाहरूमा देखेर बाबा खुशी हुनुहुन्छ। जो सेवाकेन्द्रमा रहन्छन् वा सेवामा उपस्थित छन्— देशमा चाहे विदेशमा, सबैले अमृतबेला शक्तिशाली बनाएका छौं? यो ग्रुप धेरै राम्रो छ तर राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई मायाले पनि राम्रोसँग देख्छ। मायालाई पनि उनीहरू राम्रो लाग्छ। त्यसैले मायाजीत बन किनकि निमित्त आत्मा हौ नि, यसैले विशेष अटेन्शन। निमित्त बनेका आत्माहरू जति शक्तिशाली हुन्छौ, त्यति वायुमण्डललाई शक्तिशाली बनाउन सक्छन्। नत्र वायुमण्डल कमजोर हुनेछ। समस्या धेरै आउनेछन्। शक्तिशाली वायुमण्डल हुनाले स्वयं पनि विघ्न-विनाशक हुन्छन् र अरूको पनि विघ्न-विनाशक अर्थ निमित्त बन्नेछन्। जस्तै सूर्य स्वयं प्रकाशमय छ त्यसैले अन्धकारलाई मेटाएर अरूलाई प्रकाश दिन्छ र किचडा भस्म गर्छ। त्यसैले जो निमित्त बनेका आत्माहरू छन्, उनीहरूले शक्ति स्वरूप विघ्न-विनाशक स्थितिमा स्थित रहने अटेन्शन राख। केवल स्वयं प्रति मात्र होइन। स्टक पनि जम्मा हुनुपर्छ, जसबाट अरूलाई पनि विघ्न-विनाशक बनाउन सकियोस्। यो धेरैजसो ग्रुप मास्टर ज्ञान सूर्य हो! अब सदा यही स्मृति स्वरूप बनेर रहनु छ— म मास्टर ज्ञान सूर्य हुँ। स्वयं पनि प्रकाश स्वरूप र अरूको पनि अन्धकार मेटाउनु छ। अच्छा!

मधुबनवाला पनि बापदादालाई याद छ। मधुबन निवासी पनि ब्राह्मण परिवारको नजरमा छन्। जब मधुबनको महिमा गरिन्छ, सामुन्ने मधुबन निवासी आउँछ। मधुबनको महिमाको त पूरा भाषण बनेको छ। जो मधुबनको महिमा हो, त्यो मधुबन निवासी हरेकले अनुभव गर्छौं नि— हाम्रो महिमा हो। अच्छा!

सदा सर्व विशेषता सम्पन्न विशेष आत्माहरूलाई, सदा स्वयंको स्वरूपद्वारा सेवाको निमित्त बनेका सेवाधारी आत्माहरूलाई, सदा रंग रूप र सुगन्धित फूलहरूलाई बागवान बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

डबल विदेशी बच्चाहरूको एक प्रश्न रहन्छ— हामीलाई डबल सेवा (ईश्वरीय सेवाको साथ-साथै नोकरी)को लागि किन भनिन्छ, यस प्रश्नको उत्तर दिँदै बापदादा बोल्नुभयो :—

समय कम छ र प्राप्ति गर्न चाहन्छौ— सबैभन्दा ज्यादा। यसकारण तन पनि लागोस्, मन पनि लागोस् र धन पनि लागोस्— यसैले तीन प्रकारको सेवा गर्नुपर्छ। थोरै समयमा तिमी तीन प्रकारको लाभ जम्मा हुन्छ किनकि धनको पनि अंक हुन्छ। त्यो अंक जम्मा हुनाले नम्बर अगाडि लिन्छौ। त्यसैले तिमीहरूकै फाइदाको लागि भनिन्छ— आफ्नो धन लगायौ भने धनको सबजेक्टमा पनि एकको पद्म मिल्छ। सबै तिरबाट यदि एकै समयमा लाभ हुन सक्छ भने किन नगर्ने? बाँकी जब निमित्त बनेका आत्माहरूले हेर्छन्— समय नै छैन, यसलाई फुर्सत नै छैन, आफ्नो खाने पनि समय मिल्दैन, यति बिजी भएका छौ भने स्वतः त्यसबाट फ्री गरिदिन्छन्। तर जबसम्म यति बिजी हुँदैनौ, तबसम्म यो आवश्यक छ। यो व्यर्थ जाँदैन, यसको पनि अंक जम्मा भइरहेको छ। बिजी भएपछि ड्रामाले नै तिमीलाई त्यो नोकरी गर्न दिँदैन। कुनै न कुनै कारण यस्तो बन्नेछ, जसले गर्दा चाहेर पनि गर्न सक्दैनौ। यसैले जसरी अहिले चलिरहेका छौ, त्यसमा नै कल्याण छ। यस्तो नसमझ हामी सरेन्डर होइनौं। सरेन्डर हौ, डायरेक्शन प्रमाण गरिरहेका छौ। आफ्नो मनबाट गर्छौं

२०७३ फाल्गुन ८ आइतबार १९-०२-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १२-०३-८२ मधुबन भने सरेन्डर होइनौ। यसमा यदि आफ्नो मत चलाउँछौ— होइन म त गर्दिनँ (नोकरी) यो अझै मनमत हुन्छ, त्यसैले स्वयंलाई सदा हल्का राख। जो निमित्त बनेका आत्माहरू छन्, उनले यदि भन्छन् भने सम्झ यसमा मेरो कल्याण छ। यसमा तिमी निश्चिन्त होऊ। यसमा जसले ज्यादा सोच्छ— मेरो सायद पार्ट छैन, मलाई किन भनिदैन, यो फेरि व्यर्थ हुन्छ। बुझ्यौ?

टीचरहरू प्रति:—

टीचर्सको लागि सेवास्थान कुनचाहिँ हो? टीचर्स सदा विश्वको स्टेजमा छौ। तिम्रो सेवास्थान हो विश्वको स्टेज। स्टेजमा सम्झनाले हर कर्म अटेन्शनसँग गर्नेछौ। जब कुनै प्रोग्राम गछौ भने स्टेजमा बस्दा कति अटेन्शन रहन्छ। सुस्त हुँदैनौ। त्यसैले टीचर्स बन्नु अर्थात् विश्वको स्टेजमा रहनु। सेन्टरमा दुईबहिनी रहन्छौ, तर दुई होइनौ, विश्वको अगाडि छौ।

अव्यक्त मुरली से प्रश्न-उत्तर

प्रश्न: भविष्य २१ जन्मको लागि राज्यपद वा दातापनको संस्कार कहिले गर्न सक्छौ?

उत्तर: जब अहिले देखि सर्व आत्माहरूलाई बाबाको खजाना दिनेवाला दाता बन्छौ, आफ्नो शक्तिद्वारा प्यासी र तड्पिइएका आत्माहरूलाई जीवनदान दिन्छौ, वरदाता बनेर प्राप्त वरदानहरूद्वारा उनलाई पनि बाबाको समीप सम्बन्धमा ल्याउँछौ, तब यहाँको दातापनको संस्कारले भविष्यमा २१ जन्मको लागि राज्यपद अर्थात् दातापनको संस्कार गर्न सक्छौ।

प्रश्न: यस संगमयुगलाई पुरुषोत्तम संगमयुग वा सर्वश्रेष्ठ युग किन भनिन्छ?

उत्तर: किनकि यसै समय आत्मामा हर प्रकारको धर्मको, राज्यको, श्रेष्ठ संस्कारको, श्रेष्ठ सम्बन्धको र श्रेष्ठ गुणको सर्व श्रेष्ठता अहिले रिकर्ड जस्तै भरिँदै जान्छ। ८४ जन्मको चढ्ती कला र उत्रिने कला— ती दुवै संस्कार यस समय आत्मामा भरिन्छ। रिकर्ड गर्ने समय अहिले चलिरहेको छ, त्यसैले यही सर्वश्रेष्ठ पुरुषोत्तम युग हो।

प्रश्न: हदको रिकर्ड गर्नेहरूले कुन तीन कुराको ध्यान राख्छन्, जुन तिमी बेहदको रिकर्ड गर्नेहरूलाई पनि अवश्य रहनुपर्छ?

उत्तर: उनीहरूले वायुमण्डल, आफ्नो वृत्ति र वाणी— यी तीन कुरामा अटेन्शन दिन्छन्। यदि वृत्ति चंचल हुन्छ, एकाग्र हुँदैन भने पनि वाणीमा आकर्षण गर्ने रस रहँदैन। जसरी गीत गाउँछन्, त्यसै रूपमा स्थित भएर गाउँछन्। जब हदको गीत गाउने र रिकर्ड गर्नेले पनि यी सबै कुराको ध्यान राख्छन् भने तिमी बेहदको रिकर्ड गर्नेले, सारा कल्पको रिकर्ड गर्नेले पनि यी सबै कुरामा अटेन्शन दिनुपर्छ। यदि रिकर्ड भर्दा-भर्दै उल्लासको सट्टा आलस्य आयो भने रिकर्ड कस्तो भरिएला! त्यसैले कहिलेकाहीँ आफ्नो भरिएका सारा दिनको रिकर्डलाई साक्षी भएर हेर— ठीक भइरहेको छ!

२०७३ फाल्गुन ८ आइतबार १९-०२-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १२-०३-८२ मधुबन

प्रश्न: आत्माको निर्बलता कुन एक कुराले सिद्ध हुन्छ?

उत्तर: यदि स्वयंलाई चेक गर्ने सामान्य नियम पनि अहिलेसम्म विस्मृत हुन्छ, अमृतबेला आफ्नो दिनचर्या फिक्स गर्दैनौ, आफूले आफैँलाई ईश्वरीय नियम र मर्यादापूर्वक चलाउन सक्दैनौ भने यसबाट सिद्ध हुन्छ— आत्मा अहिलेसम्म निर्बल छ, उसले विश्वको मर्यादा पूर्वक राज्य कसरी चलाउन सक्छ?

प्रश्न: अहिले कुनचाहिँ समय चलिरहेको छ? फेरि कुनचाहिँ समय आउनेछ?

उत्तर: अहिले प्राप्तिको समय चलिरहेको छ, थोरै समय पछि पश्चातापको समय आउनेछ। अहिले बाबाको स्नेही स्वरूप छ, फेरि सुप्रीम जस्टिसको रूप हुनेछ। न्यायाधीशको अगाडि चाहे जति नै स्नेही सम्बन्धी होस्, तर नियम भनेको नियम नै हो। अहिले लवको समय छ फेरि ल को समय हुनेछ। फेरि त्यतिबेला लिफ्ट मिल्न सक्दैन। त्यसैले बापदादा फेरि पनि सबै बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— थोरै समयमा धेरै समयको प्रारब्ध बनाऊ। समयको प्रतीक्षामा सुस्त नबन।

प्रश्न: सद्गति प्राप्त गर्नको लागि कुन तीव्र गतिलाई अपनाउन आवश्यक छ?

उत्तर: जुनसुकै कार्य गर, ती सबै कार्य सेकेण्डमा होस्, गर्नेछु... योजना बनाउनेछु.... यसलाई तीव्रगति भनिदैन। तीव्र पुरुषार्थी उही हो, जसले दृढ संकल्प लिन्छ— गर्नु नै छ, बन्नु नै छ। यस्तो तीव्र गति हुनेले नै सद्गति प्राप्त गर्न सक्छ। अच्छा! ओम् शान्ति।

वरदान:— ब्राह्मण जीवनमा सदा सुखको अनुभव गर्ने मायाजीत, क्रोधमुक्त भव

ब्राह्मण जीवनमा यदि सुखको अनुभव गर्नु छ भने क्रोधजीत बन्न अति आवश्यक छ। कसैले गाली नै दिऊन्, इनसल्ट गरून् तर तिमीलाई क्रोध नआओस्। बडप्पन देखाउनु पनि क्रोधको नै अंश हो। यस्तो होइन क्रोध त गर्नु नै पर्छ, नत्र काम नै चल्दैन। आजकलको समय अनुसार क्रोधले काम बिग्रिन्छ र आत्मिक प्यारद्वारा, शान्तिद्वारा बिग्रेको कार्य पनि ठीक हुन्छ। त्यसैले यस क्रोधलाई धेरै ठूलो विकार सम्झेर मायाजीत, क्रोध मुक्त बन।

स्लोगन:— आफ्नो वृत्तिलाई यस्तो शक्तिशाली बनाऊ, जसबाट अनेक आत्माहरू तिम्रो वृत्तिद्वारा योग्य र योगी बन्नू।